

MYTHOMANIA

Záliba ve lžích, falešných
snech a pokroucené fantazii

Matteo Difumato

Matteo Difumato

MYTHOMANIA

*Záliba ve lžích, falešných představách
a pokroucené fantazii*

Drama o dvou jednáních

Postavy

PRO, profesorka historie

FE, učitel cizích jazyků

SOR, učitelka matematiky

LID, muž jako reprezentant lidu

LEŽ, žena

HOJNOST, žena

NEDOSTATEK, žena

LÁSKA, muž

NENÁVIST, muž

Věnováno bohyni Athéně.

Lež je postava, která je zprvu němá a která mezi ostatními prochází během jejich neformálního rozhovoru. Lež je mrzká a podbízí se. Postavy se ve hře dostávají do takové patové situace, z níž není východiska, a proto používají lži k hájení vlastních zájmů. Všechny tři postavy profesorů mají brýle podobně jako italský typ commedia dell'arte – Dottore. LID je jedna mužská postava – mluvčí lidu.

Jednání první

Scéna první

Neidentifikovatelný ruch. Smrad v ulicích. Jsme v márnici, kam obě tyto veličiny doléhají. Před námi je oboustranné schodiště se zábradlím a s předsazeným molem uprostřed; ve středu schodiště je temný vchod kamsi do neznáma. Puch v ulicích a ruch tamtéž jsou tak silné a neidentifikovatelné, že postavy, které vstupují, vždy na to konto utrousí nějakou poznámku. Nevstupují nikdy bezúčelně – vždy mají co říct a chtějí, aby je okolí respektovalo.

Vstupuje PRO s bystou antické sochy – zřejmě ženy – a má na hlavě brýle stejně jako ostatní profesori z její skupiny. Je to korpulentní dáma ve věku přes padesát let, vždy se ke všemu postavila čelem a byla připravena hrdinně vzdorovat všemu, co se jí nehodilo.

Zřejmě se připravuje na hodinu dějepisu, a tak si mezitím povídá se sochou.

PRO Kdo nelže, nekrade.. Ale kdo, řekni mi, milá socho? Každý den jsme svědky týrání, trápení, trýznění a různých jiných příkoří, tak mi řekni, kdo by v dnešní době nelhal, nebál se a nekradl? Každý chce mít kousek toho světa pro sebe a udělá pro to všechno. Řekni mi, socho, v jaké jiné době snad někdo vůbec nelhal, nebál se a nekradl? Strach? Výčitky? Máš vůbec nějaké svědomí, socho? Mám já vlastně nějaké svědomí, máme my všichni nějaké svědomí? Já nechci lhát, ale budu muset říct, jak to je. Všem. A ať si o tom myslí, co kdo chce! Proč se vlastně vyučuje v márnici? Kdo to tak chtěl? Proč jsme to museli nechat dojít až tak daleko, že vzdělání je něco jako léta předávaná lež, která se musí bát a schovávat před pravdou? Slyšíte to? Ten ruch velkoměsta? Smrdí to tu jako v kanálu a do